

Hová tűntek a férfiak?

A könyv állítása szerint: beszippantották őket a videojátékok a pornó, és a drogok.

A jelenség nem egyedi, kultúra-, vagy országspecifikus, az egész világon mindenkit érint.

Az internetes technológiával felnőtt generáció férfi tagjai tömegesen adják föl a szociális realitások világát, ahelyett hogy minőségi időt töltenének más emberekkel. Bezárkóznak a szobájukba, játszanak, pornót néznek, és tudat módosító szereket fogyasztanak.

"A lényeg a túlzásba vitel. Semmi gond a pornográfiával, semmi gond a videojátékokkal, a probléma ezek túlzott fogyasztása. Ha napi 2-3 órától 5-10-15 órányira nő az ezekre fordított idő - ahogy a fiatal férfi válaszadók adataiból kiderül - már függőségről beszélhetünk."

- mondja Zimbardo.

Az új generációs fiatal férfiak nem akarnak kötődni sem a társadalomhoz, sem a családjukhoz, sem a valósághoz, ezek egyszerűen nem érdeklik őket, nem alkotnak és mások manipulatív fantáziájának passzív fogyasztói lesznek:

"A videojátékokhoz képest minden unalmassá válik."

A már az életüket jelentő játékfolyamban, pedig a pornó a szünet, vagy a jutalom szerepét tölti be.

"Mi a baj a pornóval? A szex a szerelem része, és a szerelem része a szexnek. A szeretkezésben benne van, hogy az ember beszélget, érint, szemkontaktust teremt, csókol, ölelkezik, kijelöli a határokat, hogy mi működik. (...) A pornó kizárólag a fizikai teljesítményről szól: testrészek, más testrészekben."

"Ez egy teljesen torz nézőpont arról, milyennek is kellene lennie a normális emberi szexuális kapcsolatnak."

Ennek egyik okaként megjelöli az író, hogy sehol a világon nincs értékelhető, a pusztai biológiai tényeken túlmutató szexuális oktatás az iskolában, „a szülők dolga lenne”. A fiatalok tudatlanságát azonban a szüleik se oszlatják el, az oktatásra hagyják.

És a fiatal korosztály az egyetlen helyen keres információt, ahol mindent: az interneten, a pornográfia világában.

Ördögi körbe vezet: az unalomfaktor a szexualitásba is megjelenik. A pornográfia által nyújtott ingerek igen hamar "elavulnak", az agynak pedig mindig újabb és újabb stimulációra van szüksége, hogy fel

tudjon izgulni, ám minél többet néz pornót valaki, annál nehezebben lesz erekcója.

"Fiatal férfiként nézed ezt a rengeteg izgató dolgot, odalent pedig nem történik semmi. Sok tinédzser erre nekiáll Viagrát szedni, amit az olyan vén fickóknak találtak ki, mint én."

Ezek együttesen "stimuláció-függőséget" okoznak, ami hosszútávon az agy konkrét, káros fizikai elváltozásához vezet, és sokszor a passzív életvitelből fakadó kóros elhízással jár együtt.

Társadalom férfiak nélkül

Zimbardo szerint a probléma rendkívül összetett, és kiemelkedő szerep jut benne a női egyenjogúságnak, ami a férfiúi szerepeket is megváltoztatta:

"Nem kell többé harcosnak, kenyérkeresőnek, alfahímnek lenniük, nem kell mindenki mással versenyezniük (...). Ez a férfiak számára egy újfajta rugalmasságot adott, amivel néhányan élnek is, ám sokaknak inkább az identitás elvesztését jelentette."

A média és a statisztikai adatok is azt mutatják, hogy a nők teljesítménye az oktatásban és a munkaerőpiacon átlagosan jobb a férfiakénál, de más téren is aktívabbak: többet olvasnak és hajlamosabbak a közélettel foglalkozni.

Ha nem is minden férfi él a szobájában, játékokba feledkezve, többségük ugyanúgy nem járul hozzá semmivel a társadalomhoz:

"Mentőprogramot kell szerveznünk, meg kell mentenünk a férfiakat. Ki kell mondanunk: Szükségünk van rátok. A társadalomnak szüksége van férfiakra."

A férfiak ábrázolása a jelen populáris kultúrában rendkívül káros Zimbardo szerint, mert ez az ahonnan a fiatalok a nemi szerepeket tanulják.

Példakép helyett a férfi lett a gyámoltalan, aki egész egyszerűen életképtelen, és arra szorul, hogy egy nő megmentse. Ez nyilvánvalóan senki számára nem egy vonzó jövőkép, a fiatal férfiaknak pedig nem maradt idoljuk, akire hasonlítani akarnának.

Ebben a nem létező apák se segítenek sokat. Az árnyék, csak a fizikailag jelenlévő, minőségi időt a fiaival együtt nem töltő, és a családjukat elhagyó apák magas száma miatt rengetegen nőnek föl apakép, apai szeretet és apai szigor nélkül, ami szintén torzítja a személyiséget.

Az író külön hangsúlyozza, hogy a manapság oly divatos élettársi kapcsolat csak olaj a tűzre, és az ilyen párok gyerekei boldogtalanabbak, és általában hamarabb nyúlnak kábítószerekhez, vagy alkoholhoz.

A tradíciós házasságban élő szülőkkel ellentétben a fiatalban ellentmondások születnek az alapértékekkel kapcsolatban.

Akárcsak az egyedülálló anyák küzdelmeiből fakadó stressz, szorongás, megpróbáltatások.

Van megoldás:

felismerés, kockázatvállalás, helyettesítés, együttműködés, kapcsolatteremtés

A professzor szerint a szülőknek a legnagyobb a felelősségük abban, hogy mivel és mennyit foglalkozik a gyerekük.

Arra is meg kell tanítani a fiatal férfiakat, hogy merjenek kockázatot vállalni.

Föl kell oldani a hibás berögződéseket mint például az "egyszeri kudarc, egyenlő örökös kudarc" típusú gondolkodásmódot, helyette pedig egy "előretörési beállítottságot" kell beléjük táplálni:

"Ez azt jelenti, hogy minden képesség fejleszthető, két dolog kell hozzá: gyakorlás és erőfeszítés. Ha kudarcot vallasz, akkor a kudarcból azt kell megtanulnod, hogy próbálkozz keményebben. Mindig próbálkoznunk kell."

"Az élet a kalandról szól, arról, hogy új dolgokat próbáljunk ki, hogy bevállalásak legyünk. Rizikó nélkül válik valóban unalmassá."

A megoldás további lényeges eleme, hogy az apa nélküli családban felnövő fiúk számára a férfi rokonok, közeli barátok férfiainak próbáljanak meg apjuk helyett apjuk lenni. Mutassanak példát és biztassák a fiatalokat, ne sajnálják erre az időt és az energiát.

Kiemelten fontosnak tartja azt is, hogy a versengés helyett együttműködés és állandó kommunikáció alakuljon ki a nemek között, amihez a nők együttműködésére is szükség van. Nekik is megfelelően partnerként kell kezelniük a férfiakat, és fel kell ismerniük, hogy mindkét nem sokat tanulhat a másiktól.

Ne a technológia uraljon minket, hanem fordítva

Zimbardo a legnagyobb kihívásnak mégis azt nevezte, hogy elérjük azt, hogy az oktatás, a tanulás, és a munka legalább olyan szórakoztató legyen, mint a számítógépek világa.

Szerinte rengeteg lehetőség rejlik a technikában, ha nem úgy táncolunk ahogy, a technika fütyül, ahogy azt a legtöbb mai fiatal férfi estében megfigyelhetjük.

A professzor úgy véli, a számítógépes világ aspektusait átültetve a gyakorlati oktatásban újra felkeltheti, újra érdekessé teheti a valóságot a fiatalok számára. És az ebben rejlő lehetőségek száma végtelen.

"Optimista vagyok. A börtönkísérletem során éveket töltöttem a gonosz létrehozásával és megismerésével, most arra koncentrálok, hogy neveljük ki a hősök új generációját, akik hajlandók lesznek a közösségüket szolgálni és világszerte jobbá tenni az életet. A gonosszal egyszerű dolgozni, viszont ezeket a fiatal férfiakat nem könnyű előrángatni a szobájukból, hogy tartalmas és értelmes életet kínáljunk számukra. Pedig végső soron mindannyian erre vágyunk."